

Sygn. akt XI Ka 700/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2020 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Mariusz Jaroszyński

Protokolant: Agnieszka Furdel

w obecności prokuratora Izabeli Nagnajewicz-Oleszek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 listopada 2020 roku

sprawy **W. L.** urodzonego (...) w W., syna J. i W. z domu S.

oskarżonego z art. 226 § 1 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 30 lipca 2020 roku sygn. akt II K 1164/19

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	XI Ka 700/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 30 lipca 2020 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 1164/19.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy – pełnomocnik

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w	

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-		-	-	-	-
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-	-	-	-	-	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-	-	-

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-	-	-

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Wszystkie zarzuty zgłoszone przez obrońcę oskarżonego w apelacji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadne
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>1. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.</p> <p>Sąd odwoławczy nie mógł uznać za trafny zarzutu dotyczącego błędu w ustaleniach faktycznych, gdyż skarżąca nie wykazała, aby rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego nie uwzględniało całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego bądź, by ocena poszczególnych dowodów, sprzeczna była z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego, czy też wskazaniem wiedzy.</p> <p>Przede wszystkim należy wskazać, że kwestionowanie stanowiska sądu meriti, nie może sprowadzać się wyłącznie do prezentowania innej wersji faktycznej zdarzeń. Konieczne jest bowiem wykazanie, jakich konkretnie uchybień, w zakresie</p>		

zasad rozumowania dopuścił się sąd. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom Sądu orzekającego odmiennego poglądu w kwestii ustaleń faktycznych, nie może prowadzić do wniosku o popełnieniu błędu.

Zarzut, nie spełniający powyższych wymagań, mógł być postrzegany wyłącznie w kategoriach polemiki ze stanowiskiem wyrażonym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Należy przy tym wskazać, o czym będzie jeszcze szerzej mowa poniżej, że wbrew twierdzeniom apelującej, ustalone na podstawie zebranego w niniejszej sprawie i prawidłowo ocenionego materiału dowodowego okoliczności, są wystarczające, aby uznać winę oskarżonego. Natomiast jego wyjaśnienia, wbrew twierdzeniom obrońcy, nie korelują z uznanymi za wiarygodne zgromadzonymi w sprawie dowodami, tak osobowymi, jak i nieosobowymi.

Pozostając przy zarzucie błędu w ustaleniach faktycznych, zupełnie bezzasadny pozostaje ten wskazany w punkcie 4 apelacji, a to już chociażby z tej przyczyny, że na oskarżonego nie został wyrokiem Sądu Rejonowego nałożony obowiązek naprawienia szkody. Nadto, w sprawie niniejszej nie występowała pokrzywdzona, która miałaby ponieść jakąkolwiek szkodę, o której mowa we wskazanym zarzucie.

2. Zarzut naruszenia przepisów postępowania, a mianowicie: art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. oraz art. 5 § 2 k.p.k.

Zarzut jest niezasadny, bowiem podstawę rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego stanowił całokształt

okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej oraz prawdziwe ustalenia faktyczne. Ocena dowodów, wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego, przeprowadzona została wszechstronnie, wnikliwie oraz zgodnie z art. 7 k.p.k. Nie można zatem określić jej mianem niewłaściwej, naruszającej zasady obiektywizmu, czy też wybiórczej. Sąd I instancji badał oraz uwzględniał okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego.

Prawidłowo przy tym ocenił sąd meriti wyjaśnienia W. L. uznając, iż pozostają one w całkowitej sprzeczności z pozostałymi zgromadzonymi w sprawie dowodami. Sąd Okręgowy uznał za Sądem Rejonowym, iż oskarżony starał się znacznie umniejszyć swój czynny udział w zdarzeniach, będących przedmiotem niniejszego postępowania, lub całkowicie go zniwelować, co jak słusznie wskazał sąd orzekający - stanowiło przyjętą przez niego linię obrony.

Słusznie uznał natomiast sąd I instancji za wiarygodne zeznania: C. W., M. M., A. Ż., S. K., A. W., K. K., R. M., B. J.. Depozycje wymienionych świadków rzeczywiście są spójne, konsekwentne, rzeczowe i korespondują ze sobą w całości. Ich relacje nie zawierają sprzeczności, a co istotne, znajdują również potwierdzenie w dowodach niosobowych, stanowiących podstawę ustaleń faktycznych, a tu w szczególności w nagraniach przebiegu zdarzeń, zarejestrowanych na dołączonych do akt sprawy płytach.

Przechodząc natomiast do naruszenia zasady in dubio pro reo, należy wskazać, iż możliwe jest ono jedynie wtedy, gdy sąd w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe oraz w sposób zgodny z art. 7 k.p.k. ocenił zgromadzone dowody, a pomimo tego z dowodów uznanych za wiarygodne nadal wynikają co najmniej dwie wersje faktyczne i organ procesowy rozstrzyga niedając się usunąć wątpliwości niezgodnie z kierunkiem określonym w art. 5 § 2 k.p.k. Sytuacja taka nie zaistniała zaś w niniejszym przypadku. Nadto, apelująca kwestionuje przede wszystkim ocenę dowodów, a więc o naruszeniu powyższego przepisu w ogóle nie może być mowy.

Podstawę orzeczenia Sądu Rejonowego zgodnie z art. 410 k.p.k., stanowi całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Natomiast, jego pisemne motywy odpowiadają wszystkim wymogom wynikającym z art. 424 k.p.k. Sąd I instancji dokonał analizy poszczególnych dowodów, wskazał również, które z nich i w jakim zakresie legły u podstaw ustaleń faktycznych. Argumentacja zawarta w tymże uzasadnieniu, jako logiczna i przekonująca zasługuje na aprobatę.

Wnioski

Wnioski złożone w apelacji o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadne

Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
<p>Wniosek o uniewinnienie jest niezasadny w świetle dowodów prawidłowo ocenionych przez Sąd Rejonowy, świadczących o popełnieniu przez W. L. zarzucanych mu czynów.</p> <p>Nietrafny jest również wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, z uwagi na brak przesłanek z art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
1.	-
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
-	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego Lublin –Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 30 lipca 2020 roku wydany w sprawie o sygn. akt II K 1164/19 utrzymany w mocy w całości.	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	

Rozstrzygnięcie sądu I instancji jest prawidłowe, natomiast zarzuty zawarte w złożonej apelacji - niezasadne.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-	
Zwięźle o powodach zmiany	
-	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-		
4.1.	-	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na mocy art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

7. PODPISy
Mariusz Jaroszyński

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość wyroku Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 30 lipca 2020 roku, wydanego w sprawie o sygn. akt II K 1164/19		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana